AVERTISSEMENTER.

Kvindelig Fremskridtsforening.

Frøken Melanie Borring vil **Mandag den 14. September, Aften Kl. 8½**, i Lokalet, **Østergade 15**, fortælle om Kommuneskolerne i Paris.

En Mængde Arbejder af franske Skolebørn vil samtidigt blive fremlagte.

Foreningens Medlemmer har gratis Adgang, Medlemmer af andre Kvindeforeninger betaler 10 Øre, Ikke-Medlemmer, Mænd saa vel som Kvinder, betaler 25 Øre.

Theod. Halgreens

Guld- og Sølvvareforretning.
(Specialitet **Forlovelsesringe.**)
Værksted og Udsalg:
Gothersgade Nr. 34, ligefor Regnegade.

Folkehøjskolen i København,

Linnésgade 22. K.

Kursus paa 6 Maaneder fra 1ste November.

Skolen er for **voksne Mennesker** af begge Køn.

Undervisningen er **fælles for begge Køn.**

Man kan vælge hvilke (eller hvilket) Fag, man vil deltage i. En Betaling af 80 Kr. giver Adgang til alt, hvad Skolen byder i de 6 Maaneder.

De fleste Undervisningstimer falder **mellem 9 og 2.**

Timerne i **Regning** og **Skrivning** er Kl. 6 Eftm. Timerne i **Engelsk** og **Tydsk** Kl. 7 Eftm.

Hver Søgnedag **Aftenforedrag** Kl. 8 (seks forskellige Rækker).

Program udleveres paa Skolens Kontor samt i alle Boglader i København og Forstæder.

Lærere: Cand. theol. *F. Falkenstjerne*, Cand. mag. *Ida Falbe-Hansen*, Lærer *J. Aakjær*, Kapitain *Emil Fischer*, Højesteretssagfører *S. Høgsbro*, Cand. mag. *Viggo Bjerring*, Cand. phil. *L. C. Poulsen*, Kalligraf, Skrive- og Regnelærer ved Søværnets Underofficersskole *G. Moritz*, samt Skolens Forstander. Desuden medvirker ved Aftenforedragene Dr. phil. *V. Pingel* og Cand. phil. *Herman Trier*.

Jeg træffes paa mit Kontor i Lokalet hver Søgnedag 12—1.

Morten Pontoppidan,
Forstander.

Tandlæge Fru N. Møller,

Frederiksberggade 19,
træffes hver Søgnedag fra 10—4.

Korsetter.

Store Kongensgade 15,
Korsetfabrikken.
C. Hansen.

Udvalg af smukke og billige **pyntede Hatte**, **Adelgade Nr. 18.**

Tivoli

er daglig aaben fra Kl. 8 Morgen; med de sædvanlige Forlystelser fra Kl. 4 Eftерm. til Kl. 11 Aften. Søn- og Helligdage indtil Kl. 12. Prisen er 50 Øre for en Voksen, 25 Øre for et Barn.

I Koncertsalen
giver det store Orkester hver Aften 3 Koncerter (Søn- og Festdage gives 4).

I den aabne Musikpavillon
gives hver Aften 4 Koncerter, vexelvis under Anførsel af Musikdirektørerne **C. C. Møller** og **Carl Lumbye.**

Ny Papir- og Galanteriforretning,

Nansensgade 49, Hj. af Frederiksborggade.

Undertegnede anbefaler sig med et stort Udvalg af Papirer, saavel tarvelige som fineste Luksuspost, Smagfulde Lykønskningskort fra 2 Øre til højere Priser, Skolerekvisiter, Salmebøger samt stort Sortiment i Galanterivarer.

Bestillinger fra Provinserne udføres prompte.

Kirstine Hansen. Anna Lomholt.

Kvindebladet „Hvad vi vil".

Enkelte Numre af Bladet faas à **5 Øre** paa efternævnte Steder:

Dronning Louises Bro hos Avismanden.
Klosterstræde 12 i Boghandelen.
Nørrevold 64 i Cigarhandelen.
Pilestræde 8, 3. Sal.
Pilestræde 79 i Kurvemagerforretningen.
Teglgaardsstræde 7 hos C. Lassen.
Guldbergsgade 2 i Manufakturhandelen.
Triangelen i Avisbureauet.
Frydsvej 3 i Avisudsalget.
Nyvej 19 i Aviskontoret.
Falkonerallé 43 i Manufakturhandelen.
Smallegade 18 i Cigarhandelen.
Smallegade 36 i Musikhandelen.

Dette Blad omdeles gennem Postvæsenet. Klager over mangelfuld Tilbringelse maa — helst skriftligt — tilstilles det Klagerens Bopæl nærmeste Postkontor.

Bopælsforandringer bedes ligeledes anmeldt til *Postvæsenet.*

Bladets Ekspeditionskontor,
Nyvej 19,
er aabent Søgnedage fra Kl. 9 Fm. til 6 Eftm.

Indhold: Den første kvindelige Sagfører. — *Fritz v. d. Fromm*: Gad vide, om nogen reflekterer! — Brev fra Louise Nørlund. — *Nicoline:* Lidt om Haaret. — *M. B.*: Comité Central. — Kvinderne i Tyskland. — Tivoli. — Meddelelser. — Avertissementer. — Dolce far niente.

Redaktør: Fru *Johanne Meyer*, Naboløs 4. K.
Trykt hos M. Lazarus, Nyvej 19. Kjøbenhavn V.

i Jorden og forsøgte at undertrykke sin Latter.

„Ikke før De har bønhørt mig."

„Ja, ja, jeg bliver. Men staa nu op, staa dog op."

Han rejste sig.

„Naa, hvad vil De saa?" spurgte hun.

„Aa, egentlig ingen Ting. Blot se paa Dem. Jeg er jo Kunstner — holder af alt, hvad der er smukt, forstaar De."

„Aa, kom nu ikke med Dumheder, — saa gaar jeg straks.

„Nej, bliv, jeg skal være stum som en ægyptisk Præst og visere end Kalifen."

Saa tav han et halvt Minut. Derpaa begyndte han atter:

„Véd De hvad, De burde hedde Gretchen; det er smukkere end Grete. Jeg vil kalde Dem Gretchen."

„Gretchen. Hvad er det?"

„Det er tysk, og betyder lille Grete. Er det ikke kønt?"

„Jo — saamænd."

„Saa skal Du kalde mig Axel. Det er et kønt Navn — ikke?"

„Det passer sig ikke", svarede hun.

„*Passer* sig ikke — passer og passer og aldrig andet end passer. Jeg bliver, Gud døde mig, rasende, bare jeg hører det Ord. Kald mig saa Hans, eller Ole eller Peder, eller Desiderius eller Ambrosius eller hvad Fanden Du vil — passer det sig maaske?"

„De er det mest forrykte Menneske, jeg nogen Sinde har set", sagde hun og lo.

„Synes Du virkelig det, Gretchen."

„Ja vist synes jeg det. Nej, nu maa jeg gaa. Gud naade mig ellers for, hvad Mo'er vil sige. Farvel!"

Hun tog op i Kjolen og nejede nok saa net med et skælmsk Blink i Øjet. Han fulgte hende med Blikket indtil hun med raske Skridt forsvandt mellem Træerne.

* * *

Stakkels Gretchen, hun lignede ikke mere sig selv. Hverken Fa'er eller Mo'er kunde forstaa, hvad der fejlede Pigen i den sidste Tid. Hun gik og hang med Hovedet som en vingeskudt Fugl. Den glade Latter, der plejede at genlyde helt ud i Klipperne, klang nu mere og mere sjælden; de blaa Øjne, der plejede at funkle af overstrømmende Livslyst, blev mørke og drømmende, de røde Læber krusede sig tungsindigt. En Gang havde Mo'er endogsaa overrasket hende, gemt blandt Albuskene ved Stranden, med Taarer i Øjnene, som hun forgæves søgte at skjule.

„Grete, Grete, hvad er der dog i Vejen med dig, Barn? Svar mig — fortæl Mo'er det, hører Du, hører Du ikke."

Men hun kastede sig blot ned paa Jorden med Hovedet i Moderens Skød og græd endnu stridere Taarer.

Hun vidste ikke selv, hvad hun fejlede. Der var blot kommet over hende en saadan underlig, ukendt Længsel, som trykkede hendes Bryst og sjældent lod hende have Fred. En underlig, smertefuld Følelse, som oftest fik hende til at græde, men ogsaa undertiden til at le.